

512
1
заруба за 1
избрата

9 година.

37 лекция на бщия окултенъ класъ, държана на

7.V.1930 год. Изгрѣвъ.

2

Тайна молитва.

Възмисление.

Нѣкотър путь въ психологията на хората настани състояние на прѣтърпване. Ако повторите много пъти една постъпка, едно чувство, една мисъл, едно и също дѣйствие произвожда отълявамъ. Значи има известно добро. Най-първо вие ядете, вземете една хапка, послѣ вземете втора, трета, 4, 5, 6 дойдете до върха, когато тия постъпки влияятъ върху вашата нервна система, но слѣдъ туй настава едно отблъснене / прѣтърпване. Прѣтърпването всѣкога показва, че вие сте дошли до нормата и сте заминали. Тръбва да се спрете да вземете друго направление. Прорадата не разбира, че правиятъ путь е правателниятъ. Въ природата тъкъвъ путь не съществува. Какво подразбирате подъ думата правъ путь? или подъ думата схващане или понятие? Понятието за любовътъ или схващането за любовътъ, какво е, какво обясняватъ? Когато нѣкотър влѣзе въ нѣкоя бакалница, какво може да направи зависи отъ кесията, отъ /иерихъ/ срѣдствата, съ които разполага. Но това сѫ прости понятия за живота. Докато имаме взимане даване съ бакалината, нищо не се постига, то сѫ прости физически отношения. Дойдете до онния схващания за любовътъ. Казвамъ: да се обичаме! Но разбирайте ли любовътъ какво въ неинътъ тѣни прояви. Казва: да свримъ; ще вземете иерихъ/струци/, единъ инструментъ направинъ отъ четири струни, лъкъ. Външнитъ отношения сѫ едни, а вътърното схващане друго. Казвамъ сега, кой е билъ онзи гений, който въ български езикъ, създадъл думата понятие и въ английски езикъ думата conception, нѣколко значения има то. Има известни идеи да прѣкараме, който сѫщи както когато единъ човѣкъ създадъл единъ инструментъ. Ако имашъ една цигулка, това да кажемъ е цигулка. Който разбира цигулката това е цигулка, но се нарича и виола. Защо я наричатъ и виола. Каква идея ималъ онзи, който направилъ цигелъ, той ималъ понятие за виола. Направилъ я споредъ своето разбиране, донѣкидъ и я крастилъ виола. Разбиrase сега какво идея го е ръководила. Този българинъ не е разбидалъ толкозъ отъ тѣхника, той ималъ природно схващане доста сполучливо. Цигулка, която свири надебело.Що цигулката свири натънко. Отъ тази има нѣкои, които свирятъ още по-добело, има чило има и най-дебело, контрабаса. Онзи, който създадъл челото, онзи, който създадъл контрабаса, онзи, който създадъл виолата той има идея въ музиката въ хармонията на музиката, не само да се изрази на звукътъ, съчетание на звукътъ въ разни състояния, въ разнитъ полета. Всѣки тонъ има свое поле, за да може да се развие. Казвамъ: когато ние говоримъ за музике, казва: да пѣемъ. Най-първо

всичко въ природата запова въ пънене. Механическа страна има пъненето, може да пънешъ, но пъненото има едно възпитателно значение. Всъки единъ звукъ съответствува на известно значение. Всъко движение съдържа известно понятие въ себе си, една придобивка. Да кажевъ вземе единъ ~~ий~~ портокалъ, въ въсъ се зароди желание да извадите сокъ отъ този портокалъ, стиснете го. Задължимате една идея. Питамъ между портокала и въсъ, какво има. Портокалътъ може да лита какво съмъ ви направилъ. Казвашъ: идея имамъ. - Каква идея. - Ще видишъ. Натиснете докато падне този сокъ въ чащата, извадите съченцата,турите малко захаръ, обърквате, правите нѣкакъвъ опитъ. Веднажъ, дважъ, изпиете течността. Слѣдъкътъ опитате течността, какво ще постигнете? Идпишъ тази чаша. Казнайши отличенъ е този сокъ, Казва: какво постигна. - Нищо не си постигналъ. - Нищо не съмъ постигналъ, нѣнамъ резултати, не знамъ какво. Но разбира се, постигналъ съмъ нѣщо. Но тъй да се обясни, тръбва редъ съвършения, понятия, за да добиемъ възхновението вътре, въ което движенията са въчни. Ако вземете една кибритена клъчка, запалите я въ края, ще произведе единъ пожаръ и въ крайний й прѣдълъ, ще се опита силата на тази кибритена клъчка, какво може да произведе. Самата клъчка е нищо на, че тя може да произведе единъ полъмъ резултат, азъвътъ, че тия ребултати са опасни, значи врѣдни резултати. Га вие пишете тази чаша съ портокалъсокътъ ще произведе единъ резултатъ. Слѣдъ колко врѣмъ не произведе същия резултатъ? При сегашните условия може да знаемъ, ако тази чаша е пълна съ отрова, лъкарятъ може да опредѣлятъ слѣда колко врѣмъ ще произведе едно болезнено състояние, конвулсии. Ако напише една чаша отрова може да се опредѣли приблизително слѣдъ колко врѣмъ ще настъпи смъртниятъ моментъ. Смъртниятъ моментъ ще настъпи, когато отровата ще покаже свое то най-високо влияние и лиши човѣка отъ животъ. Човѣкъ ще мине отъ едното състояние въ друго. Сега това са само обяснения. Имате известна религиозна идея, какво разбирате подъ думата религиозна идея. Религиозната идея спада къмъ чувствата, защото религиозниятъ животъ е чувственъ животъ. Тамъ дѣто нѣма чувства, нѣма религия. Чувствата взиматъ голъма роля въ религията. Умът послѣ взима участие. Опасността въ религията е тамъ, ако умътъ не вземе участие. Не вземе ли умътъ участие, чувствата иматъ свойство дасе скъстяватъ, скъстяватъ, тогава атмосферата настъпва, стане гъста. Туй всички го знаете. Казвате и най-веселиятъ човѣкъ, щомъ влизе въ областта на ~~жажди~~ ли-бовъта, или щомъ влизате въ духовния свѣтъ, има опасность вече да станатъ всички промъни вътре, и хубави и лоши промъни. Отъ нашето гледище, кое не е лошо. Въ същностъ какъвъ е свѣтъ на чувствуванията, никой не знае. Но ние,

Щомъ вляземъ вътъръ започваме да ритаме отъ тукъ отъ тамъ, следъ туй всички единъ отъ васъ, който е влязълъ вътъръ, се ще измѣни нѣщо. Върви нѣкой маха ржката си напрѣдъ назадъ, нѣкой може да върдиша. Сега че какво има въ пътка нето. Лиша човѣкътъ, но въ дишането седи една идея. Желанието, което той има, не е постигнато. Да кажемъ вземете онзи ловецъ и той има идея, носи пушката, въ ума ду седи саякътъ. Той носи пушката и въ ума му седи бръсненъ за-⁴якътъ неопечень, хрѣтката го слѣди, той, като грѣмне и не го убие, сѫжалива, като че се откъсва нѣщо отъ сърцето му, сѫжалива, че не го убилъ. Обикновено въ турско врѣме, ще вѣдѣхъ, не изпѣшка, или ще изпсува. Като прѣнесете това и въ духовния свѣтъ е върно. Азъ виждамъ хора въоружени съ своитѣ пушки. Защото всѣки, който иска да вземе нѣщо, той е въоруженъ. Ако ти въ една ба-⁴каланица съ една канка брѣкнешъ въ неговия варель извадиш масло, този бѣр-ка, онзи бѣрка, какво ще остане за бакалина. Ако бѣрките споредъ неговите правила, оставите нѣщо добре, но, ако бѣрките безъ да оставяте, на васъ е до-брѣ, но на бакалина не е добре. Вие влизате въ природата, казвате: Господъ създадъ свѣта и е турилъ известенъ редъ на нѣщата. Когато вие влязете въ една бакалница тамъ имъ известни правила, които трѣба да пазите. Когато влязете въ религиозния животъ и той си има известни правила; когато влязе-⁴те въ онни психологически отношения на човѣка, въ неговата възвишено ми-⁴съль и тамъ си има правила, които трѣба да спазвате. Най-първо, ако не се научате да спазвате законите, нѣма да имате никакви постижения, ще имате обикновени постижения. Да кажемъ, че нѣкой човѣкъ е религиозенъ. Въ какво седи религиозността? Виждате този религиозенъ човѣкъ, че колѣничи, че вдигне ръцѣ отвѣнъ. Но знаете ли вие началото на онзи животъ? Религиознитѣ хора съ започвали съ правила, имало е музика, танци. Вие, трѣбаше да се наредите на едно колело, единъ ще свири, вие ще започнете да се движите. Слѣдъ из-⁴вестно врѣме вашето положение нѣмашъ да сяде таково. Дервишъ така играя-⁴тъ. Дервишъ съ едно изопачаване. Игриятъ съ били много ритмични. Всѣка идея, която вие искаете да постигнете, всѣко едно чувство, то си има известенъ ходъ, известни линии на движение. Ако знаете тази линия на движение, вие може да постигнете това чувство. Твой както градинарътъ, ако разбира законите на дървото, знае всѣки единъ клонъ какъ се развива. Въ чувствения свѣтъ е сѫщото. И чувствата зрятъ, и тѣ иматъ свои плодове. Плодътъ на едно чувство е онова хубаво разположение, което може да добиешъ. Казвамъ при сегашното състояние, когато се казва, че трѣба да се работи надъ себе си, настава една работа, вие слушате и казвате: ние знаемъ. Знанието е вече тър-

говия. Вие сте натрупали стоката, да кажемъ, че вапитъ складове са пълни, тръбва тази стока да се пръвведе да се пръвърне въ звонкови монети. Ако съте техникъ онази природна сила тръбва да се прегне на работата. Ако силата която се образува, да кажемъ силата на бойното поле може да се пръвърне на електричество да освътлява да се ползуват хората. Ако вие не можете да впрегнете това, което сте придобили, ако вие не можете да впрегнете вашата мисъл на работа, за да се ползува животът, какво ще постигнете? Не казвамъ, че не се ползува, но какъ. Едно Най-първо българитъ имахъ един малки газеничета сутринъ, като станешъ, носътъ е пъленъ съ сажди, дълго време тръбва да се кашляшъ, да се чистишъ. Ако въ религиозно отношение имате таково газениче, много ли свътлиша имате? Азъ виждамъ мнозина съ такива газеничета. То е схващане. Щомъ си недоволенъ, тома е газениче. Но това са положения въ фигури. Когато едно понятие не е правилно разбрано, тъй както въ природата, то произвежда едно дисхармонично чувство, има едно съотношение на мисълта, ти не можете да мислишъ, нямашъ импулсъ за работа. Няма нѣщо което да те освѣжи, да те накара да работишъ. Неразположенъ си, всекочко ти е криво, хората ги виждашъ лоши, казвашъ: този свѣтъ не струва да се живѣе. За тебе това е вѣрио. Че не струва да се живѣе въ много ограничено съмисъл не си струва да се живѣе въ таково разбиране. Казвамъ: при това положение, при което се намирате, тръбва да се даде ходъ на вашето разбиране, туй, което искате да разберете, нѣкой пътъ искате да го прѣдадете на хората. Искате да прѣдете вашето разбиране да се обѣрнатъ хората. При сегашното разбиране, искате да обѣрнете всичките хора. Ако всичките хора се обѣрнатъ и започнатъ да мислятъ като васъ, какво ще стане да се постигне? Нищо нѣма да се постигне. Тъй както вие разбирате, ако всичките хора разбиратъ, нищо не се постига, това още не е разбиране. Идеята е въ всичца ви да се прѣдаде онзи импулсъ, вътръшниятъ импулсъ на онази природа, която работи въ цѣлата вѣчност. Има нѣщо изработено, какви са вашите схващания, вие се дре въздържайте. Оставете вашиятъ лични схващания само за себе си, докато имате нѣщо опрѣдѣлено. Нѣкой пътъ вие можете да мислите, че сте много добри. Опитайте вашата добродѣтель докудъ се простира. Добриятъ човѣкъ, който се самовлада, той тръбва при всичките условия да остане вѣренъ на себе си. Вѣренъ на себе си значи външниятъ свѣтъ да не може да отвлѣче ума ти.

Де ви дамъ единъ примеръ. Отима единъ ученикъ при единъ отъ великия учители на Индия, да иска да го научи на великата тайна на природата. Пратилъ го да направи единъ опитъ. Казалъ му да удари една плъсни-

Имате нѣкакъвъ недъгъ. Ще извадишъ ножа, като доидешъ до този недъгъ, ще го мушнешъ, ще стъпишъ на врата му, ще го намушкашъ. После ще вземе вода, ще започнешъ да го чистишъ хубаво ще го нѣмѣтишъ и ще започне да го мажешъ. Казва, какъ така? Че така прави Богъ. Че какъ прави Богъ. П. Бога трѣба да направишъ една операция. Казвате, може да стане нѣщо лошо. Нищо лошо нѣма да стане. Следователно, ние имаме нѣкои наши и мисли, на които трѣба да направимъ операция, имаме нѣкои наши желания, на които трѣба да направимъ една операция, имаме нѣкои наши страсти, на които трѣба да направимъ една операция. Азъ съмъ гледалъ една картина, това бѣ въ Варна, имаше една улица съ абаджий Минава единъ продава черва, очистени хубаво, че ги туришъ на една кобилица. Отъ чаршията се събрали около 15 котки вървятъ, дигнали глѣва и мечатъ. Той върви по уличата, и лѣзе нѣкой абаджия и казва "отрѣжи не моята котка едно черво. Коя е троята котка? Еди коя. Тя задигне червото, нѣма я. Той върви по чаршиятотъ другъ дигено излѣзе другъ абаджия и то казва "отрѣжи не моята котка едно черво. И така всички тѣ казватъ отрѣжи на моята котка и като поглед ешъ на другия край на чаршията, нѣма ги котки. Но за да отрѣше онзи абаджия си напушта работата и казва "отрѣжи едно парче на моята котка. Ще кажете смѣшна работа. Той разнася червата по пазара. Това е единъ примѣръ и вие трѣва да извадите една поука. Нима ние нѣмаме 14015 котки, които мечатъ около настъ, нима този не носи червата и шкембетата. Тия фантаджии не си скажатъ времето да станатъ, да си напуснатъ работата следъ като шилъ хубавитъ работи, оставя работата да каже да остави на неговата котка, защото мечела. Сега този абаджия може да каже, че той трѣба да си глѣда работата, но и онова е работата. Онази котка не трѣба да мечи. Тя казва: нѣмамъ какво да работя, дайте ми работа. Като види шкембето, тя започва да шие. Като си свърши работата и господарътъ е доволенъ и котката е доволна.

Казрамъ: това, което става въ външната природа, това е един процесъ въ настъ. Въ вънния светъ гледамъ и въ всъ на нѣкой се простило лицето, очите потъмнили, лицето се изкривило, не е въ духа си, омърлушенъ, има нѣщо, което го, мачи. Нѣкой отъ васъ стане сутринъ, казва: днесъ не съмъ разположенъ да се моля. Какъ мислите, молитвата трѣба да стигне съ разположение? Молитвата е единъ законъ. Разположенъ неразположенъ ще сб молишъ. Човѣкъ може да не е разположенъ, но яде. Може да ти е много маично, но дишашъ. Дишането е единъ процесъ, може да си неразположенъ, но имашъ своя работа. Неразположението е една задача, съ която ние трѣба да се спрѣвимъ. Дотолкоъ зоколкото вие имате неразположение, тадо неразположението ви е дадена задача. Вие сте неразположенъ, разрешавате една задача. Вие сте оволненъ, отивате при гостилничаря, сготвилъ хубавото ядене, сѣдате на трапезата на неговата гостилница, ядете. Но гостилничарътъ сготвилъ, вие не знаете да готвите. Всички ядете, излѣзете на външъ и минавашъ за праведенъ, но ти стана праведенъ по причината на този гостилничаръ. Пъкъ ти казвашъ: азъ му платихъ. Нищо не си платилъ. Тия пари ти не ги направи. Ти само бѣше единъ човѣкъ, който се ползуваше съ чуждото, паритъ взе отъ баща си хлѣба, яденето ти не си създаде. Въ тесе има една надута идея. Баща ти те надува, гостилничаръ ти надува, ти не си се проявилъ. Какво трѣба да направишъ въ дадения случай? Минавашъ покрай пътя,

ногова за
пехар!

ИНТУИЦИЯТА---ВОЖЕСТВЕНОТО ЧУВСТВО!

9 година.

48 лекция на общия класъ, държана на

23.VII.1930 г. надъ Влизнака на Рила.

6

сница на единъ воененъ, на другъ единъ религиозенъ човѣкъ, който се моли и на единъ адептъ. Казва: че идешъ ще ударишъ на тримата по една плѣстица. Отива той ѹ, като ударилъ на военния една плѣсница, онзи му ударилъ двѣ. Отишълъ при ходжта, който се молилъ, ударилъ му една плѣсница, онзи се подигналъ, искалъ да го удари, но се вѣздѣржалъ. Отива при едепта, ударилъ му и на него една плѣсница, той стоялъ като пѣртавъ. Нищо не усѣтилъ, като че нищо не усѣтилъ, толковъ билъ застъ въ своята работа, толковъ погѣлнатъ отъ своя мисли, че никакви впечатления отъ вѣнчания свѣтъ не увличали неговия умъ. Ако единъ плѣсница може да го отклони отъ неговата работа, какво е неговото вѣлбочаване. Врѣща се ученика при учителя си и казва: опасна работа е при воения отидокъ и му ударихъ една плѣсница, той ми удари двѣ, отидокъ при религиозния човѣкъ, той самъ подигна рѣдата си, но не ме удари а третиятъ адептъ, той даже не ме усѣти, че го ударихъ. Учителятъ ме казва: воениятъ той е по закона на природата, въ природата, като направишъ едно прѣстъпление, че ти направяшъ двѣ. Второто положение е чувствата ще те турятъ на редъ. За третото положение, когато говоримъ за любовъта, разбираме едно състояние да те не смущава нищо отъ този свѣтъ. Дотогава, докато се смущавашъ отъ отношенията съ хората, ти не си въ областта на Любовта. Чомъ влѣзешъ въ областта на любовта всички отношения на хората не ти правятъ впечатление, ти си толкова подигнатъ, че не има обрѣщащъ внимание. Казва: какъ може да обѣрнете внимание, той е горѣ, той не може да бхди въ тия висини, той не може да се занимава съ тихъ въпроси.

Казвамъ сега, че религиозните общества сѫ започвали съ музика. Имате ли вие понятие, какъ сѫ започвали старитѣ хора своитѣ религиозни танци. Вие казвате, че настъ не ни интересува. Прави сте. Но ви интересува старото изкуство на яденето. Тѣхните росни, както сѫ били, то е изражение на тѣ тѣхъ. Азъ съмъ прѣвель една източна пѣсень, тя е древна. Учителятъ свири. Всѣка една музика то е една движение. Ако ти не знаешъ ту движение, ти не може да разберешъ и тона. Всѣки тонъ въ природата има съответствуващо движение. Ти не може да се настроишъ религиозно, ако нѣмашъ ~~антената~~ да бхдешъ въ правата смисълъ религиозенъ, ти трѣбва да разбирашъ всичките тия движения. Ако ти не може да ги разберешъ и да ги привлечешъ къмъ себе си, ти нѣма да имашъ съответствуващо посъжение, нѣма да се откриятъ тия духовни картини. Духовниятъ свѣтъ е свѣтъ на образи. Ако не може да се постиши въ едно отношение да оцѣнявашъ образите, ти не може да чувствувашъ. Всѣкога въ сегашно общество, кои приятели се свързватъ, кои приятели се разбрать. Да кажемъ имате единъ приятелъ, какво ви интересува въ вашия

7

приятель. Вие не сте си давали отчетъ, кое въ вашия приятель ви интересува
като го видите, обичате го. Но да обяснимъ и щата. Ние не може да обяснимъ,
какво нѣщо е приятельствъ. Но въ присъствието на вашия приятель, вие може да
чувствувате и да мислите и да говорите. Или най-първо, като говори приятель ви всички
тревоги, които имате, ги забравяте. Като дойде единъ възникъ
приятель, всички тревоги изчезватъ, тъй както онзи, който седи въ гората
гладувалъ е, дойде онзи, който носи пълна торба съ хлъбъ и провизии, ведна-
га изчезватъ дмущенията на този човѣкъ. Сега и въ религиозно отношение се
смущаваме. Липсва ни нѣщо. Тади липса трѣбва да се допълни. Сега на васъ, ако
дамъ този образецъ, при сегашните ваши понятия, ако ви кажа, какъ сѫ играли,
сѫ правили своятъ религиозни танци, какви сѫ били тъхните религиозни схва-
щания, какво ще ви ползува васъ,кажете ми. Ако вие въ себе не можете да направите
сѫщите танци, законътъ е сѫщиятъ, тогава по този начинъ, сега по
другъ начинъ. Ако вие тъй гармонично не можете да чувствувате и да мислите,
пакъ нѣма да произведете ония резултати, които искате. Дълго време, като се
сликатъ, веднага съ воитъ танци, тъй привличатъ тия сили отъ невидимия свѣтъ
въ своя организъмъ. Слѣдъ като вече цѣлото това общество се настроиava,
слѣдъ като излѣзватъ, ставатъ обновени. Човѣкъ, като влѣзе въ едно религиозно
общество, ако се стопи въ тази атмосфера, съ него ще стане една обнова.
Обновата става тъй, както когато идешъ въ планината отъ чистия въздухъ, отъ
свѣтината или отъ топлината. Ти значи ще се прѣтопишъ въ тази атмосфера
на религиозенъ животъ. Онова схващане да мислимъ, че религиозниятъ животъ е
извѣстни постъпки, не е право, постъпките още не означаватъ религиозния
животъ. То е непрѣрывното окова, което се втича въ човѣка, което подига чо-
вѣшката душа, което подига човѣка, дава радостъ и веселие, то е религия. Ако
кажемъ: /Учителътъ свири и пѣс/. Какво означава това? Ако вие на вашите чув-
ства не ги спрете на едно място, слѣдъ като вървите дълъгъ путь, вие ще на-
правите единъ изворъ. Значи животъ е путь, трѣбва таково движение. Вие ще въ-
вървите въ вашия путь, докато дойдете до единъ пунктъ, дъто трѣбва да се
спрете. Казвамъ-сегашниятъ нашъ животъ може да го прѣвърнемъ въ нѣщо разу-
мно. Онѣзи отъ васъ, които оже да свирятъ, да свирятъ, да направите нѣкак
опити да пѣте. Мнозина хора сѫ направили опитъ и сѫ сполучили. Нѣкакъ сѫ
чели Библията по 10, 15, 20, пъти и иматъ постижения, но тия постижения сѫ
само за малцина. Една американка на 90 години е прочела Библията 96 пъти.
и имала резултатъ. Зависи, ако четете Библията по единъ начин или по другъ
начинъ, ще имате известни постижения, но въ четенето трѣбва да разбиращъ.

Ако дойдешъ да изучаваш единъ светия, ще разбирамъ нѣцата както трѣба. Казвате въ миналото Езекиилъ ималъ постижения, много религиозни хора сега ги нѣмате. Данаилъ ималъ постижения, сега ги нѣмате. Йоанъ въ откровението ималъ постижения, туй, което е писано е много малко. Нѣкои отъ васъ казватъ: тѣ сѫ стари пророци, тѣ сѫ стари нѣца. Какви сѫ новите нѣца? Отъ двѣ хилади години духовниятъ свѣтъ е станалъ по-богатъ. Даже внозина отъ васъ не знае ять дали има реаленъ гноенъ свѣтъ, дали има други същества вънъ отъ човѣка, дали съществуватъ нѣца. Подъ човѣка и не разбира разумното, общиятъ принципъ който прониква всички цѣлата природа. И не може да отдѣлимъ себе органически отъ природата. Въ тази разумностъ сѫ сврзани всички разумни същества отъ най-малката форма до най-великата су сврзани въ тази разумностъ.

Вие казвате: съществуватъ ли други същества. Съществуватъ въ още по-широки форми на тази разумностъ, но още не сѫ се проявили въ своята форма. Ако не бѫдемъ благодарни за туй постижение, което сме постигнали, много малко сме постигнали. Ако нашата форма нѣма други постижения, нѣма смисълъ животъ. Смисълъ на живота е къмъ онова великото постижение, което е начертано въ живота, къмъ което се стремимъ. Всички единъ отъ васъ трѣба да има малки постижения за себе си, послѣ да ги прѣдаде на другите. Най-първо постижения за самия него. Вие, като вљваете въ природата, или като вљваете въ Царството Божие, въщъ ще ви турятъ на работа. Вие мислите, като идете въ небето тамъ има китари, ще ви даватъ китари да свирите. Ако остане тамъ да се учате, ще ви върнатъ назадъ. Всички не може да свирите, но всички може да мислите. Може да не сте нѣкой знаменитъ художникъ, или архитектъ, но всички може да работи надъ себе си. Къмъ това трѣба да се стремите. Вие каквото да работите, дали сте въ прадна стая, дали четете, или стоите, всички единъ трѣба да се стреми да продобива по нѣщо, да разработва сегашнитъ си иден. Вие вървате въ Христа, казвате: трѣба да идемъ да го проповѣждаме на хората. Казвашъ: повѣрвалъ въ Христа. Казвате: трѣба да идемъ да проповѣждаме на хората, но, като идете, какво ще проповѣждате? То значи родишъ едно дете, но съ раждането, не се сврзватъ. Туй дете, като се роди, майка му всѣка нощъ по три четири пътиства ходи при лъжката, кхле го, каква грамадна на работа съставлява, докато го отхрани. Но работата не се сврзва. Слѣдъ туй туй дете, ще започне да работи надъ себе си. Вие сте започнали голъма работа се, когато се пробуди вашата душа, вашиятъ умъ, вие трѣба да работите надъ себе си. Ако не работите, единъ денъ ще внесете дисгармония. Ако майката не гледа 10 години детето, тя може би ще изгуби своя резултатъ.

До края тръбва да се свърши работата. Питамъ: ако нашите пѣсни, които тукъ пѣете, се изпѣятъ на единъ истиченъ човѣкъ, какво ще му придашъ, кажете ми. Въ разбирането на пѣсенъта. Всъкога човѣкъ тръбва да се настрои музикално. Религиозниятъ човѣкъ не може да има постижения, ако не се настрии. Той измѣнъна ежедневното настроение, което се механизира, въ което животътъ съвѣршено се опростотворява, но туй опростотворяване, не е механическо схващане. Тръбва да има свой смисълъ. Ако ние останемъ въ постоянния ежедневенъ животъ, ние ще останемъ въ нивото на свѣта. Постоянно тръбва да се отѣрсваме отъ гнѣтия ежедневни схващания.

Ние казваме: има нѣкои неморални нѣща. Неморални нѣща сѫ тия, които спиратъ пogr огresa на човѣкската душа. Безъ разлика е, какво е, всѣка мисълъ, всъко дѣйствие, всъко понятие, което спира, което спира човѣкската душа. Ние говоримъ общо за душата въ природата. Туй, което потиква човѣка напрѣдъ, то е морално; туй, което спира човѣка, не е морално, значи не е разумно. Всѣка храна, която пахранва човѣка и го питква напрѣдъ, тръбва да се отхвѣрли. Сега новитѣ идеи мязатъ на тази виола. Ако въсъ ви се даде, може ли да свирите? Да дръпнете на струнитѣ, това всѣки динъ отъ въсъ може да го направи безпогрѣшно. Туй е началото на постижението. Послѣ ще дръпнете по двѣ струни заедно. Съчетанието на ония звукове, които сѫ скрити въ тебѣ, може да извадишъ. Тази виола служи като антена, чрезъ нея може да извадишъ ония звукове, които сѫ въ природата, ти си майсторъ тогава. Учителътъ свири. Какъ ще прѣведете тия звукове? За да разберешъ този звукъ, ти тъй ще се поставишъ на оровена на тази висота, за да разберешъ разумно. Ако разбиращъ вътрѣ ного съдѣржание на тия звуци, туй, което звучитѣ съдѣржатъ, веднага ще стане една прѣмѣна, единъ прѣблѣсъкъ ще дойде. Защото музикалнитѣ звукове въ саро врѣме и сега сѫ едни и сѫщи. Музиката е единъ ходъ. Хората, които слизали по инволюция, като дойдатъ до тукъ е почивка. Въ бѣлгарската музика показва, когто бѣлата раса дошла до дѣното на материалния свѣтъ, прѣстапала да ходи запачанѣлъ обратниятъ путь, подскочането. Когато дойдемъ до дѣното, по надолу нѣма какво да се слизатъ. Бѣлгаринътъ камва: тупа, тупа, да се вѣрнемъ къмъ онова положение, въ истичането. Когато змията върви, тя тѣрси путь. Сега мнозина въ свѣтъ чувства има да слизате още доста долу. Ако не разбирате този законъ на слизане, много отъ въсъ, ако не слизате, много работи има да прѣживѣте. Ако нѣмате енергия на прѣживяване, тръбва да се въннете назадъ. Прѣживяване тръбва. Онова, което азъ ви говоря, то е запалка, но, ако нѣмате материалъ, съ който да се работи, тръбва да имате материалъ.

Хлъбърът никога няма да тури двоето знание въ хлъба, но вие ще извадите отъ хлъба това, което природата е вложила въ него, тогава ще намърите ~~онзи~~ смисълъ, дъто казва Христосъ: "Азъ съмъ живиятъ хлъбъ, който не яде има животъ." Ако можете дълъгътъ въ съприкосновение въ този хлъбъ, да извадите тази ~~материя~~ енергия, ти ставашъ единъ съ хлъба, и хлъбътъ е единъ съ тебе. Единъ день и за васъ ще дойде смъртъта както за хлъбъ. Но е смъртъта отъ това гледище. Единъ день и васъ като опеченъ сомуни ще ви изядатъ. Казвате: ще умра; Вашиятъ животъ ще се прълъе въ великия животъ на природата или вашето съзнание ще дойде въ съприкосновение съ по-високо съзнание, щомъ дойдете въ съприкодновение съ по-високо съзнание, вие ще умрете. Умирнето е минаване отъ единъ животъ въ другъ. Ако дойдете въ този животъ, ще видите, че този животъ струва повече отколкото обикновения животъ. Но, добър е да бъдешъ единъ сомунъ туренъ въ човъшкото сърце, отколкото да те подмътатъ по хлъбарския тезгяхъ. Този хлъбъ може да падне и да се окаля. Но, ако хлъбътъ се постави въ човъшкото сърце, вече има подчено място. Но добър е ти да вълзешъ да живеешъ въ свещената стая на единъ съзнание хилади пъти по-високо, отколкото при обикновения животъ, всички хора да пипатъ. Нали сте виждали какъ хората избиратъ хлъбоветъ, избиратъ, избиратъ, най-послѣ останатъ нѣколко сомуни за фурнаджията. Оставате единъ хлъбъ за фурнаджията, фунаджита не може да ви яде, той съжалява, че не продалъ хлъба си.

Сега се изисква пръчистване. Азъ забъръзвамъ дефекти въ постъпките. Всички казвате: да се опростотвори живота. Не да се карбонира животъ. Колкото по-малко говоримъ за любовта, толкова по-добър. Щомъ кажемъ за любовта, ние нѣмаме туй скъщане, която тя съдържа. Думата животъ може да разберемъ по-добър отколкото любовта. Думата знание по-добър разбираме, отколкото мъдростта. Въ закона на мъдростта се изисква жертва, ти не може да бъдешъ мъдър човъкъ, ако не се жертвуваши. Ти не може да бъдешъ любящъ човъкъ, ако най-първо не се стремишъ къмъ Бога, къмъ първата причина. Ако ти Бога не обичашъ и другите хора не може да обичашъ. Защото въздухътъ, който е вътре въ своята стая има отношение съ въздуха отвънъ. Любовта у хората, колкото и да е малко, има отношение къмъ свътата, къмъ Бога. Тръбва да знаешъ, че твоята Любовъ може да се поквари, да ѝ липсватъ ще тия елементи, както на въздуха. Слѣдъ като дишашъ известно време, се напълва съ вхлена киселина, която е отровна за организъма. Ти може да живеешъ въ вхлена киселина, но тръбва да станешъ растание. Кагато кажемъ, че

търбва да се приспособимъ къмъ лошите условия, азъ имамъ друго разбиране, не както вашето. Казва: търбва да търлимъ. Не, щомъ се умножи вхглената киселина, че се прѣвърнеши на растание. Щомъ ги разбирашъ тия растения въ тебе ще доставишъ вхглена киселина. Щомъ дойде вхглената киселина, коята заспивашъ. Щомъ дойдатъ страданията, всичките хора заспивашъ, не могатъ да издържатъ. Човѣкъ, който не може да издържа страданията, то е много накупление на вхглена киселина. Само растенията иматъ туй свойство да изхвърлятъ използвашъ вхглената киселина. Ако човѣкъ не може да носи страданията, той не може да бъде здравъ. Човѣкъ, който носи много голъми страдания, той е здравъ човѣкъ. Ако нѣкой пита: какво нѣщо е засравето? Здравъ човѣкъ е онзи, който страда. Не който се мячи и лежи на легло. Да се мячишъ това не е страдание. Страданието показва силата на човѣшката душа. А пъкъ радостта, която чувствуваши, показва възможноститъ, които той може да направи. Единъ човѣкъ виждаши каква е силата му въ скърбите, съ която разполага. Щомъ е радостенъ, че видишъ, какво може да постигне. Тъй щото, щомъ имашъ радостъ, постижения може да имашъ. Щомъ имашъ скърбъ, че покажешъ силата си. Щомъ падашъ въ едно състояние на скърбъ, че покажешъ капитала, съ който разхолагашъ. Та и най-силниятъ, които не разбирашъ този законъ, щомъ дойдатъ скърбите, казвашъ: не струва. Хубаво. Скърбъта е про енъ камъкъ.. иждаме, че и най-великиятъ учители въ свѣта, който съ спазили въ свѣта, съ страдали. Нѣма нѣкой, който да не страдалъ. Когато дойде Христосъ бѣше силенъ да лѣкува, Който казваше: Съ вѣра може и пората да се прѣмѣсти, когато дойде до едно състояние, защо отиде да се моли, защо не махна съ ръка да измѣни своята сѫдеба. Той отиде при по-влишъ съзнание и казваше: молѣш се той, ако е възможно тази чаша да мине, той разбира нѣщо велико. Казва: ако е възможно. Като че не бѣ готовъ. Казва: азъ за този часъ дойдехъ, не да бѫде моята воля, но твоята. Моли се Христосъ, слѣдъ туй казва: Свѣрши се. Казва: тия страдания търбва да ги мина, тамъ ще покажа своята сила. И дѣйствително, постави се на силата додоха всичките изпитания. Хубостта ве ноговия характеръ е, че той издържа нѣговитъ ученици, какво правиха? - заспиваха. Като се върна, казва имъ: не спете, за да не пдннете въ изкушение. Та казвамъ, когато дойдатъ мячинотии, търбва да знаете, какъ да се молите, дали ще ви послуша Господъ или не, това не мислете, защото на молитвата на Христа не се отковори. Той се моли да мине чашата, но не мина. Но послѣ му се даде нѣщо много хубаво. Тази молитва спаси Христа въ друго отношение. Тя даде възкресението. Господъ каза: ти ще пиемъ тази чаша, но азъ ще те възкреся. Туй е който разбира. Слѣдователно, сега не

избъгваме страданията, но да дойде възклесението вън нашия живот. Въ въз-
кресението, то е кресивото, което очакваме. Всички ще минете пръвът страдания-
та. Туй, отъ което нѣкой путь се страхувате, ще дойде. Най-страшното, отъ кое
то човѣкъ се плаши, ще дойде. Може слѣдът единъ година, 2, 3, 4, 5, 10, 15, 20, 120
години, но единъ денъ ще дойде смъртъта, ще похлопа. Ще кажемъ: азъ и да.
Дали сега ще дойде смъртъта и и не, наскък не ни интересу-
ваме момента, въ който ще дойде да сме готови, за онзи възвишъенъ живот.

Сега ще ви приведа единъ примеръ, който може да разберете кри-
во. Когато младата невѣста дойда, да я взематъ, тя не трѣбва да биде на-
легло, но да биде здрава облечена съ красиви друхи, тя съ готовностъ на душа
щата да напусне, тя напушта бащиния си домъ, отива въ нови условия. Сега ка-
зватъ: отива отъ единъ домъ на страдание въ други. Тя нѣма да биде толкова
добъръ, колкото въ бащиния си домъ, тя напушта рая и отива въ свѣтъ. Щомъ
се оженимъ, ти си изпъханъ отъ рая. Женидбата е изпъхдане отъ рая. Щомъ на-
пушашъ този домъ, ти отивашъ да съешь и да копаешъ. Дѣцата, които съ въ рая,
послъ ги изпъхдатъ. Когато казватъ: да оженимъ тази мома, искашъ да я изпъ-
хдатъ отъ рая. Изкушението идва тогава, разбиране трѣбва въ женидбата. Въ же-
нидбата седи си о духовно разбиране, не излизане вънъ въ свѣтъ, но влизане
въ рая. Въ въсъ трѣбва да се започне идеята за влизане. Не е въпросъ, чо-
вѣкъ да се не жени, но, като се ожени, да не излѣзе вънъ въ свѣтъ, да не излѣ-
зе отъ рая, връзка да се направи, да се върне при баща си Христосъ изрази
тази идея въ връщането на блудния синъ. Той се връща при баща си, да направи
връзка. Въ всички приказки, които существуватъ, ако изтълкувате, вие ще на-
те всички формулъ, какъ трѣбва да живѣте духовенъ животъ. Подъ духовенъ
животъ, хората разбираятъ еднообразенъ животъ. Най-красивиятъ животъ е ду-
ховниятъ животъ. Думата духовенъ, тя е загуба на своя смисълъ.

Казвамъ сега нѣкой отъ васъ трѣбва да четете Библията по единъ
примѣръ. Примѣръ
новъ начинъ. Даже монхъ Бесѣди, ако четете, де срѣдните
ния, които се даватъ не сте проучили по този новия начинъ. Всъки единъ примѣръ
той е дна формула тамъ. Ако се ибсуръ тия обяснения, ако самата идея не се
разбира, ако разбирашъ този образецъ на примѣра и състанийца/ ако можешъ
да съпоставишъ, че разберешъ. Нѣкакъ истина ако не е въ тебѣ, че кажемъ: не
се разбира/ знаешъ/ когато въз говоря за онзи свѣтъ, вие не знаете, каква е
моята опитностъ. Когато ви говоря на въсъ: да идемъ отъ тукъ на слѣнцето. Та-
ка на слѣнцето не се ходи. Ако дойде една експедиция, какъ ще иде. Така лесно
не-е-ходи както е представенъ работата, не се ходи. Много лесна е тя. Тя
е доста трудна работа, пъръмъ да иднъ и по другитѣ звѣзди е друго.

Азъ говоря за възможностите, които пръдстоятъ на хората човешката душа. Когато дойдемъ до разбирането, не е ижчна работа. Като дойдемъ до Божествени свѣтъ, ижчинотии нѣма. Но тукъ на земята, както сте ограничени, тамъ е ижчинотията, понеже сънѣнкята въсъ ви прѣчатъ.

Сега какво разбрахте? Когато стесами, какъ прѣкървате врѣмето, прѣдста вете си, че сте сами, какъ прѣкарвате вашето врѣме. Едите, ходите, какъ държите главата си, какво правите? Сега вашето внимание къдѣ е. Онзи, който ви удари въ плѣсица, помните всичко. Той ви удари въ една, вие сте му ударили двѣ. Незная да има нѣкой отъ васъ, който така да е по тѣналъ, че да не усъти ижиб. плѣсницата. Нѣкои има на о хаджата! Сега сте дошли до извора. Ще видите какъвъ пътъ ще възенете. Нѣкои ще се повърнете пакъ въ свѣта. Свѣтътъ е забавление за дѣца. Слѣдѣ като се облечете хубаво, като турите тия ланци, вразки всичко това е хубаво, но то е заради хората. Слѣдѣ като те видятъ хората нѣколко пъти съ хубави дрехи, ще кажатъ: ималъ пари, купилъ, и азъ да имамъ ще купя. Нѣкой ще каже: ти може ли да ми заемашъ малко пари азъ така да се облека така. Нищо не се постига. азота, ако ние излѣзвемъ като религиозни хора, има една въшия страна на религиозния животъ. Да се облеча и азъ и искашъ да бѣда като тебѣ. Дай ми пари и азъ искашъ да има при Бога. При Бога то е законъ за душата. Когато се говори за Бога разбираме човѣкъ, който е седиалъ, той трѣбва да яде. То е негово постижение, единственото постижение. дѣто никой не може да го заеме. Разбирането на Бога то е едно отношение на душата къмъ Бога. Фуриаджията може да приготви хлѣба, готовачътъ може да приготви, може да сложи, но дойде ли до яденето, никой не може да яде за тебе, отъ тебе ще зависи. Сега за да ви утѣша може да ви кажа, вие сте много добри. Ако ви кажа: много сте добри, вие ще кажете: залѣгва ни учителътъ. Ако ви кажа: много лоши сте, ще кажете: гледай, толковъ врѣме сме работили. Но да кажа една истиня: Вие не работите надъ себе си. Работите толковъ малко, слѣдѣ като работите половината часъ, казвате: много врѣме работихме. Съ половинъ часъ работа не става. Ако кажете, че половинъ часъ сте се молили, или единъ часъ, що е единъ часъ за молитва. Много часове се изискватъ. Непрѣкъсната молитва, то е единъ процесъ дѣлъгъ. Въ молитва значи седищъ на едно място да се вцепенишъ. Може да си на работа, да се занимавашъ съ тази основната идея най-малкия моментъ, да отправишъ ума си къмъ Бога. Навсѣкѫде къдѣто вървимъ тази врѣзка да єдет. Биде. Да дойдемъ до изкуството, колцина отъ васъ знаятъ за свирятъ на виола. Единъ братъ имѣлъ една пѣсень съ която деревиши танцува.

Дервишите съх останали много назад, тъй съх изгубили. Тия дервиши съх изгубили туй музикално чувство, тъй съх механизирали источната музика. Щомъ се дойде до механизирането, тръбва едно естествено обновление. Щомъ човѣкъ започва да отгрубява, той не е вѣвѣлъ прѣвилно. По музиката на единъ народъ може да се скди за неговото постижение. Въ сегашните птици, ако се съди има много хубави моменти, ако могатъ тия моменти да се държатъ има много хубави заложби. Въ сегашната музика има много хубави заложби, нѣкои парчета съх грубо на израждане, но нѣкои съх хубави за една бѫща музика, въ която може да се извлѣе хубавото красивото въ човѣка, то е музика, то съх вѣзможности. Човѣкъ въ скърбъта не тръбва да се сира върху капитала, който той има. Колкото радостта е по-голяма, толковъ вѣзможностите съ повече за бѫща. Всѣкъ единъ отъ васъ тръбва да бѫде радостенъ. Безъ радостъ животътъ нѣма никакви пости жения. Казва: какво се радвашъ. Непрѣменно човѣкъ тръбва да се радва, за да има постижения. Радостта е сила въ живота. Колкото и малко вда се радвашъ то е сила. Може да е кратко времена. Всѣкъ една радостъ, която иде въ живота да принеси.

Отче нашъ.